

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИЈУ ГОСЛАВИЈ

Рок VII.

Нови Сад, петак 9. Маја 1930.

Ч. 17 (272)

Потреба задругох.

Уж веће статије вишли у Р. Новинама, котри и сајем дорушиц. Панове: Полика, Др. Лоботи, Крајџар вишели у праве слики пешкације чешких обставини. Крем тога саме положеније не лем земљеделца пристиска але и други званија чувствују на свом хрибце једну исту (агровску) кризу. Љик ше је муша најсј, бо шпак вона нас води до худобства. Баш ту и гузел. Не досј лем личиц, но треба мудро и хасновито личиц. А тому боляку не чувствује лем Русин, наша држава, але исто и други аграрни држави, котри од нас мањиши. Но они ше старају за себе, аси за себе, па већ исто и ми мушиме.

Држава нашла тому једен добри лик. Потпомага јеона земљеделци и упућује го не директно, по индиректно. Примушује го на основање Задругох. Дава му прећи њих привилегије (шлебодни превоз по железницама, шлебодвеје од порцайох, дава му појсички и т. д.), прето бо синона на тај способ види, же вон годзен процистануц мајчнай и величнай конкуренције на швештских пижох. Але то мало. Надајеције шијуко стое до посданца. Вон мутај ше ровнај у обставинам и на тај способ своје мајчи и знаже вихасновац. Нешка, особено пешка, не шемеје појсци и ровнај ше по вијери.

Земљеделец роби, велија роби. А и жесем котру вон обраби приноши му процентуално добри приход. То би добро било у тим случајима, кед би ћије производнији мали на пижу размјарту цену на спрам котри вон купују. Јединим словима кед би ћију по цијукама видаткох (за обрадитеље, животи, порције и други) остал једен добиток за ћије земљанске. Але ту је вако и хива, же не лем вон не може достају тај добиток, па вон примишени на земљиште ћијапох, а крем тога таже не може достају, ујапију тај добиток. На тај способ вон, почији су земљеделци подчтилени у нашој држави, појдагује з тим и други привреди. Живот бара појездана,

Цве можеме гледајући појездане. У земљишту порцијох са непознатаја. Држава роширела своју флатносј. Јашејши већ и видатки веќији. Далји заштитнији горици а исто таже и медвинародни уговори не досј велика помоћ.

Док ћији индустриски држави не давали велику појезгу на земљеделство, розуми ше же већ анје не була опасносј по аграрни држави. Замена доброх цекла природно. Постал сројмир помеджи производнији и потрошнији. Медвинардни пешка видиже једну попсу, котри барају пристиска аграрни држави. Индустриски држави (Немајка, Италија, Чехословачка и други), же не уважају жита (једно менеј го увози) и надају пану и вијажаја своје индустриске производи. Правда то их којија вељки материјални жерти, але успије и покончили. Тим обстанак аграрних држава баш не лежи. Вони мутаја вирају тајки артикли за котри сеј пиж, але једно котри су наплаћени.

Вони примишени або земљиште производнију жита (синона) на потреби дома и отечества, або великој храни прерадију до других артиклија (масија, вайца, сир и т. д.) за котри ест пиж. Зато ше не шмеје давају једно на производне жита але муша ше заступију и други дробни конјаци производнији, котри питају и менјти пе-

неша дајају је сиводвију попри сезонским обрађањем. Баш тераз је не шме појсци по старим „так робел мој дјело, ојец, та и я“. Зос мудру рационализацију производнији једно ше годно напредовају.

(Давиј будеј.)

М. Рамач.

Зменьшане порције. Председатељ министарства генерал п. П. Живкович вијавед народу в најоди слободног посещења у Сенти, же најо финансиске положеније таке да је ше можу порције зменьшац и о ћији о кратке време мало би ше видије паредзење.

Дротова железница. Од варошика Камник па до Вељкеј Планини ма је поставају дротова железница, т. е. така јо вагони обешени на дротох преходају с једнога брега на други. То буде перина дротова железница у Југославији.

Цигане спу грац на погребах. Прешлого тијеса умарло у Новим Саду једному циганови дјецији. Дас 40 циганох музикантох скелија грац на хоралу. Медвинардни то парох не допушио и пришло до вељкеј звади медаји циганами.

Вијелијакеј железници вијажују је тога року зос Новога Саду у обилији мери. Не лем до наших югославијских валаох але и до Бејчу, Пешти и Прагу.

Конгрес славијских ученијака, до је занјмају зос преучовањем земљишну отримал је тај дњу у Београду у присуству нашога министра просвети.

Нови лади. Једно нашо морјопловно дружтво наручело зос Англије два нови вељки лади, котри по својој великоји надвишашу шији дотерагаши.

Овци у Југославији. Професор земљеделства Др.

Улмански пише, же у најшој држави је 12 милиони овци. Найвећи је ховају балканска раса, а волни је достава 2 милиони килограми.

Бавел је з гадом. У валаој Радатовић влапел једен човек отровнога гада и бавел је зос њим. Храпел го и напазају визом и з нападу. Кед гада притулел гу себе укушио го так мочно, же му глава цалком спушила. Човек за то ипак не умар, бо на час бул пријолани ликар.

Против гефтики. През три дни и то 3, 4 и 5. маја отримали је у цаљији најшој држави у николох и у најоду иренодавања о странији хороти гефтики, котра милион људија каждого року покончи.

Двоме браца забили медведзох. При вароши Битољ на гори Церистеру забили двоје браца Расини штирох медведзох а то лем два раза штрелели.

Пройдиснит - милионер. У бачким валаој Чантавир умар недавно богати гајда Андре Чилаг. Власци гледали наслідника, бо Чилаг не мал фамелији. И кед је нико не явел цали мајстор, котри виношује већији милиони припад држави. Медвинардни недавно пријол зос Баршави јакиј Елијрак, котри је блуквал цалога живота по швејцару и доказају, же вон родзина покойногу Чилагови. Елијрак гвари, же себе купи једен циркус за наслідзенији пењеж.

Як ше треба справовиц?

Никола Надь, учитель.
На уліци: 1. Поздравляю людзом, ёніх стретиш, зной халап. 2. Виступ ше старшим од себе.

При столе: 1. Но штадай перши дак нест старших. 2. Кед ён шеднул, не бер сдзенс дак не родичи не понукую. 3. Не прыгваряй еду. 4. Солі, попер не бер з пальцамі, аль з ножом. 5. мерхуй, кед ён не замасці парток. 6. Кед старши ця тебес ядлі дацо, послужи му. 7. Не тамкай при столу. 8. Зуби не храпіне чесці з ножом, відлічку, або з пальцам. 9. Не наслонж ше на стол з ложком. 10. Пред ёлецлом не помодлі, а по ѿдзеню тиж подаўжай Богу за дар. 11. Есць треба гологлави.

Пред лаверя: 1. Скорей, як вайдзеш пуха, полуничай з членком пальца, а дзе есть дзвон подавонь. 2. Скорей, як вайдзеш пуха, очисці свой обуй.

У дому: 1. Кед чуеш слова: „Шлебодно” аж тэрык птваряй лаверя и юда пуха. 2. Кед ён пуха зней камает и поздравяй. 3. Однектай мирно и шумне цо цо запітаю. 4. Прягтай буда з кождым. 5. Кед на розуміні начово не сінгтай: Цо сце гварелі, пребачце не розумим, а не отворыць уста и поясси: Га? Цо? 6. Кед цы ше жывка падойці дзялів за уста. 7. Не прэтартай другому бенеду. 8. Кед выходаш з кіжы, пазэрш ше, а кед или младаш не рукуй ше персан: лаверя по ѿзких заварік за собу.

У школі: 1. У школі шеда и слухай цо учитель гутори. 2. Воздоблюй, бо то вони віасцугаці. 3. Каўказі напері и другие чувай и да бузу чисти. 4. Не ляграй дак учитель учи.

У церкви: 1. Занаметай, же церква святе място и маш там буць мірны. 2. Церква за молітву, а не за бесіду. 3. Не оглідай ше, аль зложешы рукамі молітві на інші на олтар дзе ше кончи Служба Божая.

ПОУКА

Една утіха.

Св. Франціо Салескі прэжыл ёдну вельку покуту. Чарні думы ше паявіли ў ньому. Здавало ше му же є прекляти ад Бога, ке јму веций нест помоцы. Страцел юллю гу молітви, нападала па ньго разлука; веций раз би цали дзянь и цалу ноц плакал од тей муки; веций раз не могол ані ёсці спаці, також и на целу змарнел. — Лем же раз прышол до церкви и так ше мадыл Пресвяты Богородице: „Пресвята Богородице, кед сом уж одредзены до пекла, дай да голем на тим швеце Бога любім”. Од теды го покута захабела, и вон у духовным миру далей Богу служел. Але тата духовна борба цаучела го и другім лаваці ради. Послушайме лем ёдну. Раз талу бешеду водзел з ёдним цо бул на шмерці судзені:

Осудзені: „Мне веций ніч не хаснуе, я уж жертва пекла”.

Св. Франціо: „Чи би ты не сцел бы жертва Богова?”

Осудзені: „Розумя ше же гей, але цо Бог восьде зос такім гадам як я?”

Св. Франціо: „Не волел бы ты ше придаці Богу як дяблу?”

Осудзені: „Розумя ше же гей, лем же нач Богу та-кого человека як я?”

Св. Франціо: „Баш за таких людзах як цо ти Вічли Бог послал Свойого Сына па тот півёт; но не лем

за таких, але и за таких як цо Юда, па за тих цо розпяли Ісуса; бо Ісус Христос прыходзіл спашиці грешных, а не праведных”.

Осудзені: „А чи би то не было одоміс безчесно, кед би я прибигал ту Його Милосердію?”

Св. Франціо: „Було бы вельке безчесце думаці, же Його Милосердіс не безконечне”.

Осудзені: „Бог ме одруци до пекла, бо в Справедліві”.

Св. Франціо: „Вон цы пребачы, кед го будзеш модліці, бо в Милосерді, и каждому обецдал ласку, хто Го за ю замодлі зос покорним и сокрушеним шерцом”.

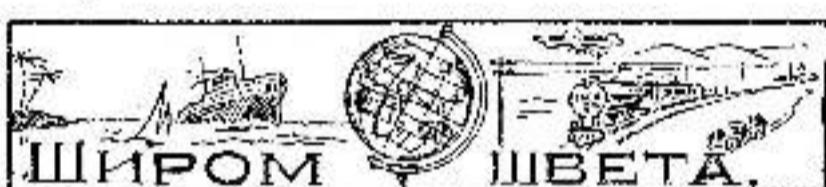
Тот грішник ше веци наисце покаял, и з Богом помиреш умар.

Богові Боскі а шареві щарскі.

Св. Севастяні буд като-на, и ище досці млади по-

стал виши офицір (шуковник). Теды настало врэслідане на християнох, а йому як такому офиціро-ви шлебодно было исц по цемпідох патриці осудзеных християнох (цар не звал же и вон християні). Двоме браца катонацы Марко и Марцелян тышкі були осудзені на шмерці прэто же су християни, а Севастяні, кед их прыходзіл опатриц, так им прэгварел: „Браца, будце шмелі; вонні християни, будце герой; не дайце да вам одберау красну коруну мученическу; геройски сце почали борбу, у ваших руках побіда”. — Зос такіма бешедамі Севастяні не лем утвардаовал християнох, але ище и велькох обрацел на християнство. Кед то цар дознал дал и його замучиц.

Гераз цара апі захиро-вац, а св. Севастяні віше будземе славиц як св. му-чейка.

Австрія и Францу-ска прыступя до бліжших жэдзісбных одношених. Прэсідатель Австрії Др. Шобер бул у Парижу и ту го сердечне прыяли. По тим штурвал до Лондону. Шобер віявлел, ке главны задатак австрійскай влады, ке би ше отримал европейскі мир.

Маршал Пілсудскі и юнід па меню Еліяш Яхайм були добры прыятели, бо му юнід спашел живот. У воіні Польскай а большевікі маршал Пілсудскі

находзел ше у валае Барановіце, котрого заважали большевіци. Жид Еліяш обліскол Пілсудскага до жыдовскіх шматох, дал му жыдовску юшкі и вони ше таўдоме модлілі. Боль-шевіци так думали, ке то спраўді яхин жид и пущели го на міре. Тих днёх Еліяш умар и сам Пілсуд-скі віпровадзел го до гробу.

На пілоровісці эмо-міна прэсідатель Амеры-кіх Землініх державох Хувер піцікіх гражданох.

М. КОВАЧ:

Унічтожны ёзівот.

(Предмужко)

Нараз задуркало баржей шерцо, на краю заграды за-шушло цошка и... Ільча вівнала крочай свайго мілого...

— Ты Васильку?
— Я Ільчо! и мешачком ошынена сподоба прыступіла гу Ільчи. Мешачок швінцел. Могло ше обачиц, ке ён был косцати, вельки, красны у целу, а у ліцу? Не будо то биле ліцо як млечко, не будо мегке як восок, але опалене, оштроб-

го орису! А ліся очы цо сце видзели які були красны, як крашне бліскаві снод пісокаго чола. У іх ше могла пречытаці шмелосці — кед бул злы, а благосці през граніцы, кед бул добрый волі. Чи чудо, ке такого гоч худобнаго полюбела Ільча, найбогатшаго газди у валахе давіка?

Приступіл гу ней, а очах сце му могли пречытаці благосці баранчеца.

— Цо ты така смутна пешка?

— Цо? не питайш! Ніч?

— Веций як ніч, голубко. Веций...

— Да веций... але будзeme ціхо о тым, ужийме тоти даскељо дні цо нам Бог дац — не буду длуге гірвай.

— не пітай ше ніч, мили

— бо чешко віповесц, а чешко и тебе будзе послу-хад.

— Не будзе Ільчо чежко. За слойні двацці и шыри рокі веций сом зла преруціл прэйг главы, як другі за пейдзешат. Поведа, по-веда...

— Да ци повесм: Мойо ме не даю за тебе. Мушиме ше... не, не...

— Цо? Як? Гутор! Чом.

— Не можем.

Длugo так чутгели — и шыцко около іх чутело. Мешачок, гвізды, древа и

квіце. Лем вітрік дакеди загойсал конари, ке за-шкруцілі и теды би и Василь багзна чом зашкруціл зос зубами.

Але стал ровно, лем му ліцо було наморщене. Лем му очы бліскали.

Браня ци? — прещадзел през зубі. — Чом?

— Же ши нагли до біткі?

— Не правда! прецо ишце?

— Же любиш піц — так вони гваря!

— Не правда. Чом ишце?

— Цо ме так чудне пат-риц! Васілю? Чежко ми осуду гуторніц!

— Гутор ішцко!

Же ши не од слова!?

Не правда. Прецо ишце?

— Ніч веций не гваряди...

— Тебе... але ай на концу розума не мали тога шыцко цо прыповедали.

Онда пеенажна криза зала-
пела и богату Америку, бо
державни буджет указуе за
40 милиони долари меньши
приход як то було до те-
раз.

Шашка у Греческай.
У даєдних крайох Греческай
появела ше шашка и зро-
бела на усівок непропове-
даєши велька чоди. Народ
страхус, же би шашка не
увічтожела цалу жем.

Глад у Китаю. Позна-
то же прешлого року у Ки-
таю умарло 2 мільйони
особи од гладу. Того року
на ново настал вельки глад
и як новини пити за жи-
вот ше бори 3 мільйони лю-
дзюх.

**Мільйони ручени до
води.** При американській
ріці Швеїгари влавали швер-
цер алкоголь, котрого вро-
дноєць виношела 40 мільйони
долари. Шицок алкоголь ви-
силали фінанси до води, бо
у Америці не слебодно
тиш напой.

Годзинка смерти. У
вароши Атланта мал жи-

тель А. Фуне єдину годину-
ку зробену зос древа. Вона
ше погубела и ніхто ю не
могол оправиц. Кед власни-
тель годинки умерал, теди
ше годинка рушела и вде-
рела 72 раз. Тота тайна
ще не одгаднута и людзі
приходаа у великом числу
патриц годинку "шмерци".

Поганство у Русії. Яляю, же непросвіцени
народ у Русії віше баржей
пада до поганства. У поєд-
них віталох вибрали себе
врача, котри им пророкуе,
а у єдним спалели живого
человека и приказали го за-
жертву.

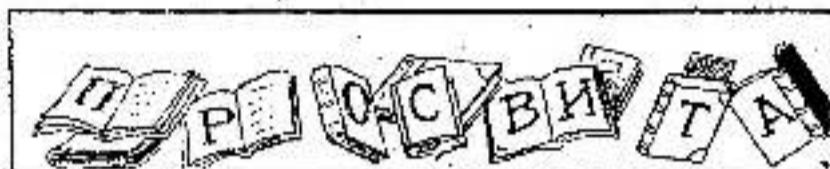
Експлозія котла. У
бельгійским варошу Греев
екслодирал єден фабричны
котел наполнены гасом. Мертвых єст 47 а ранети
200 особи.

Драге пірко. Недавно
предано на ліквідації у
Ньюорку пірко, з котрим
бувші предсідатель Лін-
кольн подписал закон, по
котрим ма престац рабство.
Пірко предане за 2300 дол-
арів.

Представи були крашиє па-
цивени. Представи паста-
вени в недаєлю 4. маю зос
красніма забавними и по-
учними філмакі. Управа
дружства ступела до звязи
зос кино-одбором Бронім-
скаго дружства у Загребу,
так же на будуще будзе мац

осигурации красни набожны
філми. Просвітне дружство
випожичує свой апарат и
подмладкови Червеного кри-
жа на основней школы, па
ше и там даваю представи
за школски дзеці зос Шиду
и околици.

И. К.

др. А. НАЛИВАЙКО:

О допатраню даєцох у першим року их жывота.

Каждей мацери, кед сце буц
щешліва, кед жада да ёй дзецко
не хоруга, а найвесцей у малюч-
коши особіно до 9—10 месяца,
або до одного рока, — необхідно
треба да хна, як треба дзіцко
допатранац іх першаго дня
Него народзенія. Того знац не-
міновно треба за то, бо як цо
тідескі, так и духовікі роўніце
дзецікі, зняхія лівайвіцей од
допатранія у першым року Него
жывота.

Правда, и крэз зіркінсьвакія
того матерінскаго знаціа ще вя-
ловая белі дзеці, вірошюю и
постану дорослы людзі, але вель
дзеці и умераю прето, бо мацери
ні приготавлены на то, да зіхаю
правільно окончывац своё ма-
терінскіе обязанносці по до-
матраці дзеціх.

А же то правда, о тым шведочки
и тото обстоятельство, же из-
зімір у Русії умора роцко
2.000.000 дзецік у перших жы-
вота. Таг исти и у нас
народзеніц дзеці умераю у пер-
шым року их жывота, цо ще
виды и лас слідуюцій краткай
статистыкі зос нашаго ёднаго
валала (Рускі Керестур).

Можеме шкіло повесці, же
целі эслі родзеніц дзеціх — кот-
рік ще народзели здраві —
умарли, а зес тих котры осталі
у жывоту, келі оставілі слабого
здравія на цали их жывот зам-

прето, бо мацери не зіхія их
допатриц у першим року их
жывота.

Просечно (вжаго 10 роки) у єдним року	
	Умре од — до
Наро- дак іше	1-2 1-5 5-10 11-15 рока
202	41 13 4 3

Дакл, як відзіміс, на мацері
ще полага велька отвічатель-
носці у тих погляду, же чи вона
розуміно и совісно донатри сві-
йо дзеціко. Мацерінска любов, кед
е скончана зос званьем, вель-
ко помага у допатрані дзеціка,
и же мацери любя свою дзеці, у тих ще ніхто не сумніва. Не
може буц сумя ай у тих, же
ми дужни дзеціко допатрац, але
цо не тиче зіхія, мушымс при-
знац, же велько мацером яще
велько хіби до тога, да зіхаю
правільно допатрац дзеці.

Л по треба знац мацером о
допатраню дзеціх? Ето: першое
того, цо ще одночи на їх саміх.

Пред індікім другім обішлі-
ме мацером, же айт родзеніц не
віника хоруга хоч вона к сяз-
зана зос боліами. Родзенія и норм-
альны акт, котры показує стані
здравія мацери. Кед вона здрава

а з другого краю легінски
глазі шлівали;

Полюбіл я шварке дзіваче
З чаранім очамі
Аяс мі го браіа
Одесці мац родзіна...

— Збогом, Бог пай це чу-
ва! — Ище раз сциснул ей
руку и пошол. Ай раз іші не
огляднул. Да сце му попа-
трела до ўїца видзелибісце,
набране чоло, блішані очі
и под оком, на ліцу слизу.

Длugo стала Ільча и па-
трела за пік, а сляна самі
цеклы.

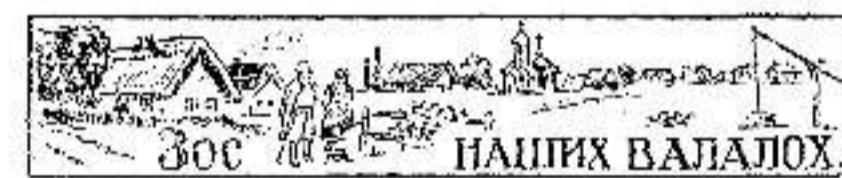
На краю валала ище ще
чул глас легініох:

За ту нашу заградочку
За ту імпу заграду.
Плакало там шварке дзіваче
Плакало там на до міу —

— Збогом міли! — Ма-
хла з руку гоч його уж
давно не було, и вишла зос
загради.

(Шамя будзе.)

Стали пімо, а далеко
дзеціка на колду валала
шипівали дзинкі:
Чарні очка подаје спац...

Шид.

На Вельку Ноц шпізіал
под св. Службу мішани хор
Руского Просвітнаго Дру-
жства под управу пана учителя
Гр. Дуды. Кром звичайных
пісень із літургічных пі-
сніах и "Христос Воскресе"
на три способи, и красни
шыветочни концерт од Борт-
чанскаго "Сей день". Шин-

ване було вівєцаене складно
и крашне. Чюда же пре-
цесноту на коврушу хор ис-
може шпіоці частейше.

Просвітніи кіно Руского
Просвітнаго Дру-жства почал
зос представамі на Вельку
Ноц. Давал ще красни філм
о жывоту, мукох и воскресе-
нію Ісуса Христа, а крем
того поучни філм и шала.

— Але...
Шицікі тоти хіби наядли
зато бо сом — худоби.
Розуміш Ильча — худоби
сом. Зато це не даю.
Зиці була длуга пауза —
лем дзекеди шушило лісце,
лем дзекеди преледел піліпі
минь коло віх як зди дух.
— А ти вериш шицікі
до вони гуторсти.
— Не верим.
— Вериш, же будзем друго-
го біц, кед мі є не ви-
новати?

— Не верим.
— Будзеш ти моці отри-
мац слово цо сом падумал
да єдно другому даме?

— Якое слово?
— Вельке, моціе и твар-
дэ!... да даме твардэ сло-
во єдно другому, же ти не
вежнеш другога мужа, окрем

міс, а я другей жесці окрем
тебе — до шмерци. Я ци
обецусм ишце веций же за
три рокі мушым буц лібо
богати, лібо мертві, да ука-
жем и "твоім", же сом од
слова. Моціи сом, здрави
сом — ти же притеціаш, а
твойце даю за міс бо будзеш
богати. Ха, ха, ха, кед не
богати а вони мертві,
тэди и ти будзеш ши-
бодиа. Обенуені? Ище ве-
ций: будзеш моці обецунку
випольшы?

Цо чекаш? Чежка обе-
цунка агей, але кед ме-
любии зробиш и то. Агей
Агей душо.

— Цо ти падумал нос
собу? Не роб то. Може
жойе помекні, побереме ще
и будзеш добре. Ты будзеш
мой а я твой.

— Падумал нос
собу? Не роб то. Може
жойе помекні, побереме ще
и будзеш добре. Ты будзеш
мой а я твой.

— Вони не помекні,
а я не одуставам. Любим це
веций як самого себе, а пре-
міс да ты будзеш нещеч-

енцико будзе доброе, але кед је пе здрава, т. в. кед је находиј у даждеви хототи, тада родаке може буц погибель и за њу саму и за њу дјецку, ток баш вона и полна любови спорам својога дјецка, ма и довољно видија га то же је го треба дојатрац.

Жени најшерше треба познац закон: же зам здрави родиче родаја здрави дјецки, а особено треба знац, же таки црнчики, који су склони па гефтику, ис треба да је сдавају, а кед је уж схали, то треба да дойчија своје дјецке. Було би добре, кед би по целим шајеши шинки жени пред сдаванку не постарали за дојторске санације чије им допуштено сдаја је.

А тераз, — кед уж је так опличито указало, да знац здрави за мајеријски стап, — претражиме да то, да треба знац ће бити јасногаје јасногаје дајача мајерија при допатранку једногаје дјечка, да би вонд живо и було здраво: 1) Необходно треба дјецко чувај од хотота. За посматрање тај циљ најшерше предупредитељске средство је показује власне дјече, т. в. карменс зес мајеријским маском, и добре допатранке целе, особена чистота. При кармену строго треба отримовати чистоту, порядак и регуларност. При допатранку мела треба пајаје.

При дјечини треба строго отримати установљене време. Период дјеље по рођенству па звичај дјецко дјечији, але кед бара не мирне (плач) треба му даја сладоботи чају послађенога зес са-харнијом. Дјечији је почни зес другим дјељом и то па состояњу дјечка, дјечији треба хаждја 2 або 3 године раз. Почавши од другога тијека, дјечији треба пајаје чистоте јак у 3 године раз. Вноси од 12 до 6 године вишије па треба дјецко дјечији, ту чому дјецко лагко привикне (першу ноћ треба го охабији, нај плаче).

При јакима дјечијима треба даји вицијац лем одију труђу а не длукаше треба дјечији ви за 20 минут. По 6 тижни треба дјецко харнији гроши (у 4 године раз), лем 5 раз па дјеље, па приклад па 6, 10, 2, 6 и 10 године зес једним преривом. Ако хтори дјечији слабо пајају, треба им дјечији чистећи.

(Шакен-булес.)

МАЛИ ВИСТИ

Зас Сојуза Руских Школарох.

Рахујем, же познате кајдому школарови, члену СРШ-а, же нам дане место окремне и у Календару за чисто нашо ствари. Перши раз у идућим числу Календара би мала буц попољнијета наша потреба за окремним видјањем наших дјелох! Окремно вистујиши, то значи вељко, бо је нико ту је з часом године обачији наш розовиј.

Баш згледом, же вељко члени СРШ-а уж явно вистујиши чи у Календару або Новинах, то рахујем, же и ми можеме даји и ту достојнији ствари нас школарох. Лучији је мушки и будзе нашо окремне од веднога а з тим ведно попољнијије тују прашноту да је бачи у нашим младим националним духовним развоју. А крем тога зме морално објаван и СРШ-у а тајк и Просвіт. Дружтву, котре о својим трошку видрукује нашо ствари окремно.

Темати нај би доручијали школарски живот. Можу и научни а исто и белетристички, тајк же би крем опису самеј пампей

схадзаки најсце дали складну цалосц.

Правда, дајус виглашка запозијела, но ище јест досц часу — рок о двух мешаца, бо до конца юна је мајо припослац статі РНПД за Календар. — Ако вон доволњи за једну кратку ствар.

Ствари вистујац на адресу М. Рамач, апс. права Ђурђево, Бачка.

Идеје једна ствар, које чини и ледво виду и нашо Членски Виказки (легитимацији). На концу конца зме були примушени да их даме до друку до Н. Саду. Прето так позно.

Ведно замодљујеме школарох-членох Сојуза Руских школарох, же накеди досгакији исти виказки за раздјелјовање школаром (з каждого места по једен), же би је точно тримали упутство, котре веџ достанујо.

Дјорђев, априла 1930. р.
Мих. Рамач,
предсједатељ.

Кирбай у Керестуре
отрија је тајк и Керестуре на 22. маја. Наказивац будзе преч о. Ф. Латкович, властички викар з Баня-Луки.

ШВЕТОЧНИ ОТПОЧИВОК

Недеља IV.

О Раслабленом.

Еванг. од Јоана, гл. V.
зач. 14.

„Субота јест и не достоји Ти взети одра“.

Фарисеес криво толкујуши закон Божији вдерели на Исуса, же скверни закон, бо истицал раслабленога човека, в соботу, — па дјеље празника, кеди Бог забранел робиц. Воистину велике фарисејство! Як би могол тот губиц поједи, ше, закон, чо је *Почетник јакогаја закону у природи*, и у розуме и црнцу и воли? Бот ишијко створел по закону и поједи; и по мери, чо је може, и до шије робиц. Та физички и морални закон у живецу! Тот шор у природи баш нам јасно указује, же опстоји Бог.

Кед годинику не пајагијеш станове. А тот шор је једна пресветаја годинка. Точио иде па минути и секунди. За 365 дји обидас жем слунко, и тим настану итириј рочни времена: јесења, јар, лето и јесењь. Мертачок обидзе жем за 28 дји, и так настава польња и ини мешац. Жем је обрације појејеје осовини за 24 године, и так настане ноћ и дасња. И тата година шор је једе точно и ис става. О, јаки величезни поједи у природи! Вто, цалей, жрида, потоки, рици вилјају је до моријох, и вијда је не пресуја, а моријо је заш нигда не вилје. Чудесни

шор! Вода је у мору вијарую, витор их вакепе на сухи јесми, а вони је забија до хмарох, па њо, диждји. Предивни закон! Премудри розум мушел го создаја. Кед видимо, крашије ујатрену цркву, знаме, же је уметници зробили; або кед вјојдемо до ушорене хијеже, знаме, же дајто у њеј бива гоч вијокога дома не најдојамо. Так и ми знаме, же у вељким Божијим обисцу — а то тот шор, — јест гајда, чо трима својој дјеци, да не погину од гладу, бишијко живе питаје јакији дјеље храну и паходаје ју. Чудесни хранитељ, чо стара за хробачка и древа, и кита у морю. Добре дјаклем гвари св. Писмо: „Запитай бидла и научи ме, або птици небесни и повеја џи. Або бешедуй јеси жему, и научи ме, и риби морски џи буду приповедаја. Хто не зна, же то ишијко рука Господња зробила је“. Тот шор је паклем живим шведком живаго Бога!

Други инеди јест зоднука у нас, то совисци, хтора нам толкује закон добра и зла. Тот закон ис можеме анји вигнац, анји одруцији од себе. Вон над пами, Хије го положије до нас? Чом го не можеме стаманиц? Прето, же ма другога Пана, хтори му заповеда, а то је Бог.

Мих. Мудри.

Наши претплатници

Обновели претплату следујући п. п.:

Руска Читальня, Шир	за 1929./30.	100 дра.
Киш Мирон, Ђорђев	" 1929.	100 "
Павловија Ђора, 509, Р. К.	" "	100 "
Кочић Михај, 464, Ђорђев	" "	100 "
Виславски Микола, Ђорђев	" "	100 "
Обровски Јован, Нови Сад	1930.	100 "
Папута Михај, благајник, Петровац	" "	50 "
Джудкар Јанко Васильев 875, Р. К.	" "	100 "
Папута Микола, Мали Иљини	" "	100 "
Рац Микола, Качмар Р. К.	" "	100 "
Шарик Марко, велепоседник, Бинковци	" "	100 "

ТАРИОВИНА

Жито	Дин. 202—207—	Овес	Дин. 130—135—
Кукурица	" 102—105—	Мука 0	332—335—
Раж	" 140—145—	Мука 2	292—295—
Јаец	" 110—115—	Мука 5	232—235—

Вијодаја раз до тијека — Цена па једиј рок 100 динари. — За Америку 4 долари па рок. — Рукописи и други писма треба послаји на адресу: „РУСКИ НОВИНИ“ Нови Сад Бојовићева улица број 2. — Претплату на Рус. Нар. Просв. Друштво Р. Крстур (М. Мудри).

За редакцију одјитује: Юриј Павић, Војводе Бојовића 2.

Штампарија „Платошевић“, С. Ћисаловић.